

Det i Folketinget nedsatte Udvalg delte sig i et Flertal, bestaaende af Socialdemokratiets og Venstres Medlemmer, og tre Mindretal, det ene omfattende to af det konservative Folkepartis Repræsentanter, Pürschel og Holger Andersen, det andet det radikale Venstres Medlemmer, Povlsen og Zahle, og endelig det tredie Mindretal Reedtz-Thott.

Flertallet indleder sin Indstilling med at udtale, at det „ser i Traktaten først og fremmest en Bestræbelse for at befæste og videre udvikle det venskabelige Forhold mellem Norge og Danmark“. Det nævnes dernæst, at den danske Regerings Bekendtgørelse af 10. Maj 1921, gaaende ud paa, at hele Grønland var inddraget under de danske Kolonier og Stationer og den danske Styrelse af Grønland, vakte Uvillie i Norge, da norske Fangstskibe under den tidligere bestaaende Tilstand havde været anset for berettigede til at gøre Landgang paa Grønlands Østkyst paa Strækningen Lindenowsfjord til Nordostrundingen, fraset Missions- og Handelsstationen ved Angmagssalik. Dette gav Anledning til den norske Regerings Forslag om at føre Forhandlinger, der resulterede i den mellem de delegerede afsluttede „Overenskomst om praktiske Spørgsmaal til Styrkelse af det venskabelige Forhold mellem de to Lande, idet hver Stat for sig forbeholdt sig sit principielle Syn paa de Spørgsmaal vedrørende Grønland, som ikke er omhandlet i Overenskomsten, saaledes at ved den intet er præjudiceret og intet opgivet eller forspildt, og Flertallet er af den Opfattelse, at en Overenskomst som den saaledes tilvejebragte er egnet til at sikre Bevarelsen og den videre Udvikling af et venskabeligt Forhold til Norge med Anerkendelse af de før 10. Maj 1921 bestaaende faktiske Rettigheder for norske Fangstskibe, idet man samtidig lægger Vægt paa, at der ved Artiklen om en eventuel Kolonisation ved Scoresbysund og Aftalerne om den danske Regerings Udstedelse af Særbestemmelser for Strækningen Nord for Lindenowsfjord og dens Fastsættelse af Grænserne for Angmagssalikdistriktet er skabt Betingelser for at etablere en større Betyggelse for den indfødte Befolknings Erhvervsinteresser, end man før 1921 har fundet paakrævet.

Overfor den Tvivl, der er kommet til Orde angaaende Traktatens folkeretlige Rækkevidde, maa det hævdes, at Danmark fuldt ud fastholder sin Højhedsret over hele Grønland.

For saa vidt i øvrigt angaar Eskimoerne og deres Interesser, har Udvalget ved Samraad bragt i Erfaring, at det er Regeringens Hensigt at sætte sig i Forbindelse med Sydgrønlands Landsraad vedrørende de Bestemmelser, som man i Forbindelse med Overenskomsten og i Overensstemmelse med de trufne Aftaler maatte ønske at fastsætte til Værn for Eskimoernes Erhvervsinteresser paa Kyststrækningen Nord for Lindenowsfjord, ligesom det i det hele er Regeringens Agt